

Arrest

nr. 185 703 van 21 april 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 5 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Ugandese nationaliteit te beschikken, geboren te zijn op 10 februari 1999, afkomstig te zijn uit de stad Kibaale, Rakai-district en tot de Muganda-etnie te behoren. Uw vader en moeder overleden in respectievelijk 2002 en 2003 aan de gevolgen van aids. U werd opgenomen door uw grootmoeder, Sarah N., samen met uw zus Stella N.. Toen u acht was, beseftte u dat zich meer comfortabel voelde bij de jongens dan bij de meisjes. Er kwamen altijd vriendjes of neefjes over de vloer. U voelde zich niet op uw gemak met meisjes omdat u de schuld voor de aids-dood van uw ouders in hun schoenen schoof. U gelooft dat meisjes aan de oorzaak hiervan liggen. Toen u school liep in Masakai, ontmoette u Viane K.. Jullie begonnen in 2012, u was toen 12 of 13, een relatie. Deze duurde anderhalf jaar, jullie sliepen bij elkaar in bed op school. Dit tot jullie betrappt werden, tijdens de daad, in jullie bed in de slaapzaal en uit de school gezet werden. U werd naar huis gestuurd, daar

werd u door uw oom Robert T. bedreigd. Hij stopte tevens de financiële hulp voor uw studies en u werd overgeplaatst naar Kibaale Community School, een school voor wezen. In de schoolvakanties kon u wel nog gewoon naar uw grootmoeder in Kibaale. Door uw negatieve ervaring besloot u om uw homoseksuele activiteiten even te onderbreken en even, namelijk vier maand, geen relaties op te zoeken. Hierop ontmoette u Andrew, die ook school liep in Kibaale Community, ook met hem begon u een relatie die anderhalf jaar duurt. Ze hield stand van 2014 tot u Uganda verliet in mei 2015. Jullie hadden seksueel contact, in de jungle, buiten de school. In november 2014 ontmoette u de Belg Stuart H. in een club in Masaka, de Ambiance club. Aangezien u zo vrouwelijk danste, nam hij contact met u op, trakteerde u de hele nacht en vroeg hij u mee naar zijn kamer in het Patel Hotel. U stemde in en jullie hielden hierna contact. Stuart beloofde u financieel te sponsoren, daarom hield u van hem. Stuart werkte voor de organisatie 'Children in Africa' die met de weeshuizen samenwerkte. Jullie bleven in contact, in april 2015 stelde u aan uw vriendje Andrew voor om naar de Guesthouse Namirembe, waar Stuart verblijft, te gaan, om er met drie de liefde te bedrijven. Daar meldde de receptionist dat hij stemmen hoorde in een kamer, hierop kwam de politie, jullie werden opgepakt. Echter, omdat u en Andrew minderjarig waren, werden jullie vrijgelaten. Stuart werd eveneens, op borg, vrijgelaten. Het was immers Pasen, hij moest zich de week erna melden. U ging naar het huis van uw grootmoeder, maar Andrew moest naar zijn familie. Daar dwongen ze hem om te vertellen wat er gebeurde, daarop kwam zijn vader u afdreigen met castratie, u ging naar een vriend, Yvan, maar ook zijn vader bedreigde u, met castratie als u nog bij de familie zou komen. Hierop vluchtte u met Stuart, in mei 2015. Jullie namen het vliegtuig naar Cyprus, van daaruit zette u samen de vluchtelingenroute, via Hongarije, naar West-Europa in. Telkens u geregistreerd moet worden, zette Stuart u af. In België aangekomen, verbleef u twee weken bij Stuart, van 12 tot 24 juni 2016, in een kleine Belgische stad. Stuart had er twee huisgenoten, Pablo en Grant, ze praatten Frans. Bij de afwezigheid van Stuart, forceerden deze u om seks met hen te hebben, Stuart deed hier niets aan, wat leidde tot een traumatische ervaring voor u. Echter, u ontwikkelde gevoelens voor Pablo en deze hielp u te ontsnappen. Hij zette u af aan de Dienst Vreemdelingenzaken om asiel aan te vragen, dit deed u dan ook op 25 juni 2016. Achteraf verloor u hierop alle contact met hem en met Stuart. U maakte geen melding bij de politie van mogelijk misbruik.

U dient een kopie van een geboorte-attest "Birth Certificate The Births and Deaths Registration Act" op datum van 10 september 2015 in, geregistreerd op 24 augustus 2015, waarop als geboortedatum 10 februari 1999 staat. Achter deze kopie zit een ander certificaat, "Form K. KK10091221", tevens op datum van 24 augustus 2014, dat door de presentatie maar half zichtbaar is. U dient de beide documenten niet apart in op de zetel van het CGVS.

B. Motivering

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u onder frauduleuze intenties asiel aanvraag in België, vermits uw leeftijd in werkelijkheid sterk afwijkt van uw verklaringen over uw leeftijd. U verklaarde bij registratie op de Dienst Vreemdelingenzaken (dd.25/06/2015, zie administratief dossier) minderjarig te zijn met als geboortedatum 10 februari 1999. Over uw vermeende minderjarigheid, vermeldt de beslissing die de dienst Voogdij u betekende op datum van 1 juli 2015, in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u ouder dan 18 jaar zou zijn. **Bijgevolg kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd. In uw geval dient bovendien de draagwijdte van de fraude opgemerkt te worden.** U stelde op 10 februari 1999 geboren te zijn. Deze datum werd aangepast door de dienst Voogdij van de Federale Overheidsdienst Justitie na een botonderzoek, waaruit blijkt dat u **tien jaar ouder bent** (zie administratief dossier), met een standaarddeviatie van 2.3 jaar. Uw geboortedatum werd dus aangepast naar 10 februari 1989. Het feit dat u een dergelijk groot verschil in leeftijd liet optekenen bij registratie, **toont al aan dat uw geloofwaardigheid en bijgevolg die van uw asielmotieven ernstig aangetast is.** Echter, wanneer u hier, veelvuldig, mee geconfronteerd wordt op de zetel van het CGVS, **blijft u er bij dat u geboren bent in 1999 en verwijst u naar de documenten die u indient.** Hierover merkt het CGVS op dat u dezelfde documenten indiende als beroep tegen de uitspraak van de Dienst Voogdij. Hierop oordeelde de Dienst Voogdij dat het medisch onderzoek door de wet is ingesteld als ultiem bewijsmiddel en dat in deze zin, zelfs authentieke, documenten geen bewijskracht hebben. Hierop werd u op 27 april 2016 medegedeeld dat uw geboortedatum ongewijzigd blijft (zie administratief dossier). Hoewel u er, **ook op het CGVS, telkens op gewezen wordt dat het wetenschappelijk onderzoek van uw botstructuur objectief is en een document gekocht kan worden, wijzigt u uw verklaringen niet.** Dit is erg opmerkelijk aangezien u zelfs letterlijk stelt dat u begrijpt dat het onderzoek meer objectief is (CGVS p. 4). Dit wijst op een

dermate groot gebrek aan medewerking, het is immers uw plicht de waarheid te vertellen; u werd ook op uw medewerkingsplicht gewezen (CGVS p.3), dat de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op zich hierdoor al volledig ondermijnd worden. U krijgt veelvuldig de kans om uw verklaringen aan te passen maar telkens houdt u de boot af. Zo wordt u er vanaf het begin op gewezen dat het belangrijk is dat u eerlijk bent over uw leeftijd, omdat het wel over een erg groot verschil gaat (CGVS p.5), u zegt u dat weet. Wanneer u er expliciet op gewezen wordt dat uw verklaringen niet kunnen kloppen als u uw geboortedatum niet aanpast (CGVS p.11) stelt u dat u uw geboortedatum niet kan veranderen omdat u niet tweemaal geboren kan zijn. Hierop legt de protection officer opnieuw uit dat het objectief is vastgesteld dat u veel ouder bent dan wat u beweert, zegt u dat dat maar een veronderstelling is (CGVS p.12). Nogmaals wijst de protection officer u er op dat het gaat om een wetenschappelijke vaststelling en dat u onder frauduleuze intenties asiel aanvraagt als u uw verklaringen niet aanpast, maar u stelt dat u er bij blijft (CGVS p.12). Verderop wordt u nog tweemaal naar uw leeftijd gevraagd, u krijgt opnieuw de kans, maar u stelt gewoon "dat zullen we wel zien" (CGVS p. 18) en "dat zegt u" (CGVS p.25). Dit laatste is wanneer u beweert dat u op twaalfjarige leeftijd in 2011 naar Kampala Casino, een club waar er gegokt kan worden volgens u, ging, er wordt u op gewezen dat dat logischer is op 22 jarige leeftijd, maar u stelt dat twaalfjarigen ook naar het Casino mogen (CVGVS p.25). **Bovendien mist u doorheen het gehoor vaak zelf van decennium**, u verwijst naar 2003 of 2004 terwijl u het over 2013 of 2014 moet hebben, pas wanneer u er op gewezen wordt past u uw verklaring aan (CGVS p. 7, p. 8, p.9). Ook wanneer u het over de dood van uw ouders heeft, wordt u er op gewezen dat u toen dertien à veertien jaar geweest moest zijn en u antwoordt in eerste instantie bevestigend (CGVS p. 6). **Dit wijst er op dat u moeite heeft met het in stand houden van uw verklaringen omtrent uw leeftijd. Het CGVS stelt dus hierdoor al vast dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen hierdoor erg gering is.**

Daarnaast kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt over de door u beweerde homoseksualiteit en uw hieraan gerelateerde asielmotieven.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksuele relaties en geaardheid en evenmin van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

U **identificeert zich als homoseksueel** (CGVS p. 12). U stelt dat u niet aangetrokken was tot meisjes en (CGVS p.15) en enkel met een man zou willen huwen (CGVS p. 23). **U situeert de ontdekking van uw homoseksualiteit op jonge leeftijd, rond de leeftijd van acht jaar.** Bij uw grootmoeder was u omringd door het mannelijk geslacht, er kwamen altijd vriendjes en neefjes over de vloer (CGVS p.12). U wordt er op gewezen dat heteroseksuele mannen ook kunnen opgroeien met jongens en daarop gevraagd wat uw specifieke herinneringen dan zijn. U houdt het op de vage stelling dat u **comfortabel was met jongens en dat het moeilijk was met meisjes**. Hierop wordt u gevraagd hoe de aantrekking tot jongens zich **concreet** manifesteerde. Daar antwoordt u niet duidelijk op, maar, erg opmerkelijk, **de oorzaak hiervoor legt u bij de dood van uw ouders. Die overleden immers aan HIV-aids. U legt de schuld hiervan bij het vrouwelijke geslacht** (CGVS p.12), u stelt dat u hierdoor meisjes begon te haten. Er wordt u letterlijk gevraagd of alle homoseksuelen dan meisjes haten, hierop antwoordt u bevestigend (CGVS p.12). **Dit getuigt, op zijn minst, van een kijk op homoseksualiteit als geboren vanuit de haat en afkeer voor het vrouwelijk geslacht.** Bovendien legt u de oorzaak **buiten uzelf, alsof homoseksualiteit door een extern gegeven op u neerdaalt.** Tot slot, hiermee lijkt u ook voorbij te gaan aan het feit dat **HIV niet een probleem is dat door vrouwen wordt veroorzaakt, zoals u lijkt te suggereren, maar een groot probleem vormt, zowel bij vrouwen als bij mannen en in heteroseksuele en homoseksuele middens wereldwijd.** Verderop, toen u twaalf was ontwikkelde u **gevoelens voor uw schoolgenoot** Viane in de Masakai-school. U heeft het over uw eerste relatie en het hebben van 'dat gevoel'(CGVS p.12). Omdat dit op dergelijk jonge leeftijd iets erg uitzonderlijk moet zijn dat u bijgebleven is, wordt u gevraagd er over uit te wijden. U raakt niet verder dan **'dat gevoel voor hem'** (CGVS p.13). Hierop wordt u gevraagd of u zich dan vreemd voelde, dit is immers anders dan wat de meeste jongeren meemaken.

U stelt dat u zich maar een **beetje vreemd** voelde, maar dat u het Viane vertelde en dat die zei dat "het ok" was (CGVS p.13). Hiermee lijkt de kous af. Dit getuigt op zijn minst van een **erg onproblematische**

en simplistische kijk op de ontdekking van uw eigen gevoelens. Toch krijgt u verderop de **kans om meer te vertellen over uw gevoelens als kind en puber**, er wordt u gevraagd of u zich als achtjarige dan anders voelde dan de andere kinderen, u stelt van wel. **Opnieuw houdt u het echter op comfortabel zijn met jongens en niet met meisjes. Comfortabel betekent voor u dat u zich goed voelde en op uw gemak was** (CGVS p. 14). Ook hier wijst de protection officer u er op dat dit **normaal** lijkt op dergelijke leeftijd en dat aangetrokken zijn tot jongens op latere leeftijd niet hetzelfde is. Echter, u kan het niet verklaren, u gaat er niet verder op in, plots stelt u zelf dat u niet begrijpt wat seksueel aangetrokken zijn betekent (CGVS p.15). **U kan het verschil tussen zich comfortabel voelen bij iemand en aangetrokken zijn tot die persoon, toch een belangrijk nuanceverschil, niet vatten** (CGVS p.13, p.15).

Uw ontdekking legt u verder bij een **extern persoon**, bij Viane namelijk. U heeft het telkens meteen over **seksuele gevoelens** voor Viane (CGVS p.12, p.15) en koppelt dit opnieuw aan het comfortabel zijn met jongens, maar u wijdt er, hoewel het gevraagd wordt, niet over uit. **U stelt dat u toen dacht dat seks met een jongen niet slecht was** (CGVS p.14). **Het lijkt alsof u de complexiteit van een dergelijke ontdekking niet snapt. U stelt zelfs letterlijk dat u voor zichzelf, omtrent uw seksualiteit, nooit een probleem zag** (CGVS p. 16, p. 17) wanneer u gevraagd wordt naar uw eigen gevoelens, door uw homofobe familie en de homofobe maatschappij. **Dit is, gezien de homofobe context in de Ugandese maatschappij, weinig geloofwaardig. Het problematische legt u telkens extern, bij de anderen, zij intimideren u en hun familie vond u slecht. Pas na anderhalf jaar seksuele betrekkingen met Viane hoort u van anderen dat dit slecht is** (CGVS p. 14, p. 17). Hoewel u toen – althans volgens uw verklaringen - erg jong was, is het erg vreemd dat u op geen enkel moment in de knoop lag met deze gevoelens.

Wanneer u gevraagd wordt naar **andere aanleidingen of aanwijzingen** omtrent uw seksualiteit zegt u gewoon dat er geen zijn (CGVS p. 20). U lijkt niet te begrijpen dat u ook **persoonlijk** hier omtrent twijfels zou moeten uiten of op zijn minst hebben. Nog opmerkelijker, wanneer er bij u naar het taboe op homoseksualiteit gepeild wordt, stelt u dat het een **verslaving** is. Iets waar u wel een tijdje mee kan stoppen, maar niet lang (CGVS p. 16). Dit is een erg vreemde voorstelling van homoseksualiteit, die lijkt te impliceren dat met ook van homoseksualiteit kan 'ontwennen'. Wanneer u gevraagd wordt of de ontdekking **moeilijk** was, u situeert (cf. supra) die ontdekking tussen 8 en 12 jaar, antwoordt u meteen met uw **asielmotieven**, dat u door de familie van een vriend, Yvan, verstoten werd, in 2015 (CGVS p. 16) en ontwijkt u de vraag dus. **Plots situeert u de zekerheid omtrent uw homoseksualiteit pas na het hebben van uw drie relaties, met Viane, Stuart en Andrew** (CGVS p.16). Dit gaat in tegen wat u eerder verklaarde. **Dit alles toont aan dat u de gevoelens en de ontdekking van uw homoseksualiteit niet op uzelf betreft, maar enkel op uw asielmotieven.** Pas wanneer u –opnieuw geconfronteerd wordt met de maatschappelijke context en het feit dat u op zich op zijn minst zorgen moest maken, u verklaarde immers dat u hiervoor al uit school werd gezet, komt u op de propfen met het feit dat u uw gevoelens niet kan stoppen, ook al zou u dat wel willen. Maar ook hier weer is het omdat **anderen** u zeggen dat u moet stoppen. (CGVS p. 17). Wanneer u opnieuw gevraagd wordt of u als puber zich anders voelde, op veertien, vijftienjarige leeftijd begrijpt u de vraag eerst niet, er wordt u gevraagd of de anderen dan over meisjes praatten. Hierop verklaart u van wel, maar dat u gewoon niet luisterde, **opnieuw omdat u niet comfortabel bent bij meisjes** (CGVS p.22). U stelt bovendien letterlijk dat u er **geen gevoelens** over heeft, over uw seksualiteit, tegenstrijdig met uw verklaring ervoor. U beweert over uw seksualiteit dat u zich niet slecht voelt. Hierop wordt u gevraagd wat u van homofobie vindt, in eerste instantie denkt u dat homofobie en homoseksualiteit hetzelfde zijn, u heeft het over gevoelens en hoe je bent; zonder problemen te vermelden. Hierop wordt de vraag gesteld of u weet wat homofobie is. U stelt dat het als racisme is en dat u geen racist wilt pas **daarna kan u stellen dat homofobie moeilijk is en dat u zich wél slecht voelt omdat 'die gevoelens' niet geaccepteerd worden** (CGVS pp. 20-21). Ook hier past u naarmate de vragen vorderen uw verklaringen dus aan.

De mate waarin u homoseksualiteit als iets **extern** ziet, gaat zo ver dat u stelt dat homoseksualiteit niet Afrikaans is, maar van Europa kwam naar 'ons' (CGVS p.22). Opvallend is het ook dat u eigenlijk stelt dat u homo's als meisjes zijn, dit is vreemd aangezien u homoseksualiteit tevens ziet als de haat voor vrouwen. Homoseksualiteit en vrouwelijkheid is voor u hetzelfde (CGVS p. 22). U bent aangetrokken tot Viane omdat hij zo vrouwelijk is (CGVS p.23). Ook Stuart voelt zich tot u aangetrokken omdat u als een meisje danst (CGVS p.8, p.16), uw manier van dansen toonde hem aan dat u homo bent. U stelt tevens dat u enkel op jongens valt die er uit zien als meisjes (CGVS p. 23). **Deze houding wijst eerder een erg clichématig zicht op homoseksualiteit en op homofobie van uw kant dan op een doorleefd inzicht in uw eigen seksualiteit.** Het CGVS beseft dat het moeilijk is om seksualiteit en de gevoelens hieromtrent te objectiveren, maar stelt vast dat u helemaal niet in staat bent om op een coherente

manier, zoals hierboven uitvoerig aangetoond werd, over uw eigen beweerde homoseksualiteit te praten.

Het CGVS merkt hierover trouwens op dat u doorheen het gehoor de woorden 'gay' of 'homo' niet in de mond neemt als u het over zichzelf heeft, u parafraseert liever, zo heeft u het over 'dat soort persoon die het ander geslacht niet wilde' (CGVS p.15), dat u 'zo'n persoon' bent (CGVS p. 16) of 'mijn status' (CGVS p.20). Op een gegeven moment stelt u zelfs letterlijk dat homo zijn een deel van 'hun leven' is, u verbetert zich hierop en betreft het op 'ons leven' (CGVS p. 22). Pas na enkele confrontaties (CGVS p.16, p.19, p. 20); u wordt er op gewezen dat u een afstand creëert tussen uw eigen persoon en homoseksualiteit en dat u zich negatief uitlaat er over, begint u het wel te doen, maar nog steeds in erg beperkte mate. U stelt over Andrew dat hij een 'gay, zoals mij' was of dat u in Gent naar een bar gaat om met 'gay people zoals mij' te zijn (CGVS p. 23, p. 27).

Uit uw verklaringen leidt het CGVS af dat u beweert met vijf mannen seksuele contacten of relaties gehad te hebben. U had drie partners in Uganda, Viane Kiwakuna, Andrew Mumuza en Stuart Heart. In België heeft u er 'nog geen' (CGVS p. 7). In België had u wel – in eerste instantie geforceerd – seksueel contact met Grant en Pablo (CGVS p.10, p.13), de huisgenoten van Stuart. **U kan echter, hoewel u meermaals de kans krijgt, over geen enkele van bovenstaande mannen overtuigende verklaringen afleggen.** U heeft bovendien met geen van bovenstaande mannen nog contact (CGVS p. 18, p.19, p. 24). Wanneer u gevraagd wordt wat u over uw partners kan vertellen houdt u in eerste instantie het op het antwoord 'hun looks' (CGVS p. 23).

Uw eerste relatie ging u dus aan met Viane Kiwanuka. Toen u twaalf was (CGVS p.13) ontmoette u hem op de Masakai school, u ging toen naar het tweede middelbaar (CGVS p.7). Viane werd geboren op 7 juli 2000 (CGVS p.7). U bevestigt dat het om een echte liefdesrelatie ging. Opmerkelijk, die situeert u eerst in het jaar 2003, toen u ook echt ongeveer 12 à 13 jaar oud was volgens de leeftijdtest, pas bij een **dubbele confrontatie verandert u de datum naar 2013** (CGVS p.8). Zelfs als u in 1999 geboren was, was u toen niet twaalf, maar veertien. **Los van deze vage en tegenstrijdige situering kan u bitter weinig** vertellen over Viane, hoewel u toch anderhalf jaar lang een relatie met hem had en jullie in hetzelfde bed sliepen en u hem als aanleiding voor uw ontdekking neemt (CGVS p. 8, CGVS p.12). **Het belang van Viane's rol kan dus niet onderschat worden.** Uw gevoel voor Viane omschrijft u enkel als 'dat gevoel' (CGVS p.12-13), toen u het hem vertelde zei hij dat het ok was (cf supra). U had graag seks met hem (CGVS p. 14). **Enkel wanneer doorgevraagd wordt over Viane vertelt u iets erg oppervlakkig en vaag over zijn uiterlijk.** Er wordt u gevraagd wat er speciaal aan hem is, u stelt dat hij zoals een meisje was (CGVS p.23). **Over Viane, uw eerste jeugdliefde, kan u dus al opmerkelijk weinig verklaren. Dit is des te opmerkelijker omdat u uw ontdekking aan hem linkt en tevens uw eerste problemen.** Door die relatie werd u uit Masakai school gezet, toen een opzichter u betrapte. Viane moet hierop naar Kampala (CGVS p.15). Hierdoor werd u door uw oom bedreigd, hij sloot ook de financiële steun aan u af, waardoor u naar de wezenschool in Kibale moest. Uw grootmoeder, de vrouw die u opvoedde, vond het bovendien zeer erg (CGVS p. 14-15). Dit alles wijst op een kader waarin u zich de hoofdrolspeler, namelijk Viane, beter zou moeten kunnen herinneren. Het is redelijk dat het CGVS van u verwacht dat u hier dieper op kan ingaan.

Wanneer u betrapt wordt, besluit u om een **break** te nemen van het hebben van relaties, om even te stoppen met homoseksualiteit (CGVS p. 20). Toch een erg bewuste beslissing op dergelijk jonge leeftijd. Echter, u herneemt het al vlug, hoewel u uit school gezet werd, zocht u toch een nieuwe relatie op uw volgende school (CGVS p. 15), namelijk met Andrew. Ook met Andrew had u een relatie van anderhalf jaar (CGVS p. 8), toen onderhield u twee relaties terzelfdertijd (CGVS p. 8). U weet dat Andrew moederloos is en bij u op school zat in de Kibaale Community School (CGVS p.8). Wanneer er doorgevraagd wordt over Andrew zegt u dat hij 'een beetje groot was' (CGVS p.23). De protection officer polst naar zijn persoonlijkheid, hierop antwoordt u in eerste instantie 'gemiddeld', er wordt u er op gewezen dat u iets mag vertellen los van de looks. U zegt dat hij gay is, net als u (CGVS p. 23). U wordt er op gewezen dat homo zijn niet echt je persoonlijkheid betreft, hierop stelt u dat hij liefhebbend en vriendelijk is. Pas wanneer u aangemaand wordt om meer te zeggen, jullie hadden immers een relatie van anderhalf jaar, stelt u dat hij u begreep, dat hij luisterde en dat hij trouw was (CGVS p. 23). Dit laatste is opmerkelijk aangezien u zelf niet trouw was en daar dus weinig belang aan lijkt te hechten. Zo lijkt het alsof u relaties en seks als hetzelfde ziet, en geen inschatting van de emotionele complexiteit van een dergelijke relatie kan maken. U kan dan ook niet echt uitleggen waarom u een trio voorstelde aan Andrew met Stuart, of waarom u twee relaties tegelijkertijd onderhield (CGVS p. 23). Over Stuart zegt u dat u van hem hield, wanneer er gevraagd wordt waarom stelt u dat hij u geld gaf en dat u wou weten hoe het voelde om een blanke te daten (CGVS p. 23). U weet dat hij 37 is (CGVS

p.23), voor een organisatie werkte met de generische naam "Children in Africa" (CGVS p.9). U weet niet uit welk land de organisatie komt, maar Stuart is volgens u een Belg (CGVS p. 9-10). Hoewel u twee weken, van 12 tot 24 juni 2015 bij hem woonde, weet u niet waar in België Stuart verblijft, u houdt het op een kleine stad met appartementen (CGVS p. 10). Wanneer u gevraagd wordt naar meer informatie, stelt u dat Stuart lang haar had en goed was in 'loving'. U vertrouwde hem in eerste instantie, maar eens in België bleek dat hij u deelde met zijn huisgenoten Pablo en Grant, toen u hem daarop wees zei hij u dat het normaal was (CGVS p. 24). In Uganda zag u Stuart maar vier maal, het is opmerkelijk dat u in die context met hem naar Europa reisde, u kan dit dan ook niet verklaren wanneer het u gevraagd wordt (CGVS p. 24). Bovendien merkt het CGVS op dat u stelt dat Stuart, een Europese burger, samen met u de illegale Balkanroute aflegde naar West-Europa (CGVS p.11). Dit is op zijn minst erg opmerkelijk, u kan het ook niet verklaren. Ook stelt u dat de relatie stopte in Kibale (CGVS p. 9), terwijl er verderop blijkt dat u met hem naar Europa reisde en bij hem inwoonde. Het blijkt ook dat u de grootste moeite ondervindt om de relatie in de tijd te situeren, eerst zegt u dat ze stopte in november, dan heeft u het over april 2004, dan 2015 en situeert u de ontmoeting in november 2014. Dit alles in functie van de vragen en de confrontaties van de protection officer (CGVS p. 9). Ook hier is uw informatie karig en tegenstrijdig.

In België forceerden Grant en Pablo u tot seks met hen. U kent hun nationaliteit niet (CGVS p. 19) maar ze praten Frans en een beetje Engels. Toch werd u verliefd op Pablo. U weet dat Pablo 22 'of zo' was (CGVS p. 24) en dat u dan een relatie met hem begon. Stuart en Grant maakten ook misbruik van hem, hij redde u en zette u af aan het CGVS om asiel aan te vragen (CGVS p. 13). Hierna waste u uw broek echter met uw portefeuille in en u verloor zijn contact. Over Pablo stelt u dat hij een 'beetje klein is' en 'niet zo slecht als Grant', Grant was dan weer sterk en 29 jaar oud (CGVS p. 27). U wordt er op gewezen dat dit vaag is, u bevestigt dit gewoon. Zeker aangezien u dit als hoofdreden voor het niet hebben van relaties in België neemt en u dit doorheen het gehoor als een traumatische gebeurtenis blijft bestempelen.

Het CGVS merkt bovendien op, dat u telkens u een homoseksuele jongen of man ontmoet, u er een relatie mee begint, namelijk Viane, Andrew, Stuart en Pablo. Dit is op zijn minst opmerkelijk te noemen, u heeft op het geen enkel punt over homoseksuele vrienden. Wanneer u gevraagd wordt of u jongens probeerde te ontmoeten buiten school stelt u letterlijk van niet (CGVS p. 25). Ook hier lijkt het alsof u niet op een bredere manier naar homoseksualiteit kan kijken.

Over de **risico's** verbonden aan het uiten van homoseksualiteit in Uganda merkt het CGVS op dat u telkens na pas een lange tijd betraapt werd, terwijl u toch op vrij openbare plaatsen tot de daad overging, namelijk na anderhalf jaar met Viane, en met Andrew ook na anderhalf jaar, toen u in de Guesthouse van Stuart was. Deze leerde u tevens kennen in het openbaar, in een nachtclub, Club Ambiance, in Masakai, hij betaalde u in het openbaar drankjes en u ging met hem mee naar zijn kamer in hotel Patel. Dit alles is toch allemaal vrij openbaar te noemen, vooral omdat u eerder al in de problemen kwam (CGVS p.8, p.14, p.18). Na het betrappen in Masakai school, heeft u seks met Andrew, ook op school. U bevestigt eerst dat het ook in de slaapzaal was (CGVS p. 18). Er wordt u gevraagd waarom u op Kibale school hetzelfde doet, u zegt dat u dacht dat het er veilig was (CGVS p. 18). Pas na een viertal vragen verduidelijkt u dat u seks had in de jungle bij de school (CGVS p. 19). Het lijkt, opnieuw, alsof u uw antwoorden aanpast in functie van de vragen. Bovendien, dit lijkt ook nog vrij openbaar. Er wordt u dan ook gevraagd of u dan bang was bij uw seksuele betrekkingen op die semi-openbare plaatsen als de slaapzaal van Masakai School en de jungle nabij Kibaale Community School. **U stelt van niet, want u vond het leuk (CGVS p. 22). Dit getuigt er van dat u het risico volledig verkeerd inschat, te meer omdat u al eerder al in de problemen kwam erdoor.**

Uw verklaringen over beleving van uw homoseksualiteit in België zijn erg beperkt en ongeloofwaardig te noemen. Het CGVS merkt op dat u in de anderhalf jaar in België geen contact met homoseksuelen zocht, u verklaart dit met het opgelopen trauma bij Stuart thuis (CGVS p. 13) en door te stellen dat u meer zekerheid wil (CGVS p. 21). Erg vreemd, want u stelt net hiervoor dat u zich in België meer zeker 'confident' voelt over uw 'status' (CGVS p. 21). **U wordt er op gewezen dat dit tevens een omgekeerde houding is, in Uganda beleeft u risicovolle relaties, maar in het westen houdt u zich er van weg (CGVS p. 21).** U blijft bij het trauma door wat er gebeurde bij Stuart. Over uw problemen in België – met name het seksueel misbruik door Grant en Pablo - merkt het CGVS op dat u geen aangifte deed bij de politie (CGVS p. 17) en dat de geloofwaardigheid erg gering is, u wordt verliefd op iemand die u eerst misbruikt – i.c. op Pablo - en erna heeft u nooit meer contact met hem. Het CGVS stelt dan ook vast dat u deze tegenstrijdige situatie ook niet opheldert. U vertelde het gebeuren enkel aan uw assistente, maar ook zij besloot, volgens u, de politie niet te bellen (CGVS p.

21). Aangezien u over alle drie de actoren, Stuart, Pablo en Grant, zoals hierboven besproken, erg op de vlakte blijft, kan het CGVS ook weinig geloof hechten aan het bestaan van deze personen en van hun rol in uw asielrelaas. Hierdoor kan dit **trauma dat u beweert te hebben opgelopen dan ook worden betwijfeld**. Pas op het einde van het gehoor heeft u het over gaan naar de "Stella Pub" om bij andere homoseksuelen te zijn (CGVS p. 27), u kreeg echter voorheen al de kans om te antwoorden of u naar homojongens zocht in België (CGVS p. 13). Toen had u het enkel over de mannen van het 'trauma', namelijk Pablo en Grant. Bovendien heeft het CGVS geen informatie over het bestaan van de Stella Pub. Homocafés die wel bestaan in Gent, Barrazza, The Out en A-pluss (zie informatie administratief dossier), kent u dan weer niet (CGVS p.29-30). U kent geen organisaties voor LGBT in België, "ze" zeiden u dat er één in Brussel was (CGVS p.21). U besluit dat u er zal zoeken in de streek waar u verblijft. **Aangezien u al meer dan een jaar in België verblijft, lijkt dit op zijn minst merkkelijk laat en gesolliciteerd over komen**. U wordt nog een laatste maal er op gewezen dat u in Uganda risico's neemt en hier niet, u stelt dat u hier de tijd wilde nemen om het juiste pad te kiezen (CGVS p. 29), zonder te specificeren wat dit pad dan is. **Het is hoegenaamd niet geloofwaardig dat u uw homoseksualiteit in Uganda beleeft op een vrij openbare manier maar in België geen enkele geloofwaardige stap neemt naar een open beleving**.

Ook over de **echte situatie van homo's in Uganda weet u opmerkelijk weinig**. U legt vage verklaringen af omtrent de wetgeving omtrent homoseksualiteit in Uganda op een erg vage manier (CGVS p. 24). U stelt dat het illegaal is en dat homo's in de gevangenis worden gezet bij veroordeling, u stelt dat u denkt dat de wet veranderd is, maar dat u het niet weet, u weet dat anderen het bevochten (CGVS p.24). Verderop stelt u dat ze 'die wet' 'ooit' wilden maar dat ze nog niet gestemd is (CGVS p.26). Uit de COI waarover het CGVS beschikt (zie kopie administratief dossier) blijkt dat de wet wel degelijk gestemd werd, in 2014, maar door het Grondwettelijk Hof vernietigd werd. **Wanneer er, ook hier, naar de invloed van de wetwijzigingen op uw persoonlijke leven gevraagd wordt, antwoordt u letterlijk dat u het niet weet en u verwijst u naar de impact van de wetwijzigingen op een andere persoon**. Dat van Chris Mubiru, volgens de COI, is dat inderdaad iemand die in de problemen kwam door vermeende sodomie (CGVS p. 24-25), het CGVS merkt echter op dat u de problemen in 2012-2013 situeert, terwijl er nog maar recent een definitieve uitspraak gedaan werd in deze zaak. Maar vooral, u werd gevraagd naar uw persoonlijke beleving. U was toen immers in Uganda én ondervond zelf problemen, maar u kan hier niet op ingaan. Over de vervolgingen zegt u dat u zich slecht voelt voor de anderen (CGVS p. 21-22), zonder uit te wijden. Ook hier betreft u het niet op uw eigen persoon. Over de Evangelische Kerk stelt u enkel dat ze homo's niet menselijk vinden maar satanisch (CGVS p. 24), u kent geen homo-activisten in Uganda, stelt u zelf, zo kent u Frank Mugisha niet (zie COI) (CGVS p. 24). U stelt dat president Museveni over homo's stelt dat ze geen mensen zijn, maar u gaat, ook hier, er niet verder op in. U haalt één homo-ontmoetingsplaats in Uganda aan. Het Kampala Casino, waar u nota bene op 12 jarige leeftijd ging, in 2011. Dat is op zijn minst vreemd te noemen, u liep toen school in Masakai. Tenzij u toen uw werkelijke leeftijd (op basis van het leeftijdsonderzoek) had. Hierop stelt u dat u in Kampala, in Kjebando, woonde hoewel u eerder zei dat u altijd in Kibaale gewoond heeft (CGVS p. 3). U lijkt de tegenstrijdigheid te beseffen en verandert het naar een verblijf in 2014, dus niet in het jaar dat u de Kampala Casino Club bezocht, omtrent de kerstperiode, dit eerst bij familie. Wanneer u op de problemen met uw familie gewezen wordt, heeft u het over een verblijf bij een vriend (CGVS p. 25-26). Naast het feit dat u het gaan naar een homo-ontmoetingsplaats op twaalfjarige leeftijd situeert, halen deze **tegenstrijdigheden** ook uw al gehele geloofwaardigheid nog verder onderuit. Nog opmerkelijker is dat u het begrip "Gay Pride" niet eens kan situeren in eerste instantie, u vraagt wat een 'Gay Plide' is. Het misverstand wordt u verduidelijkt maar u antwoordt niet op de vraag of er één in België is en u stelt dat er in Uganda geen bestaat (CGVS p. 26). Dit is strijdig met de informatie van het CGVS, er worden in Uganda al vijf jaar, gemediatiseerde, gay prides georganiseerd, recent, in augustus, werden nog een groot deel activisten gearresteerd hierbij (zie informatie administratief dossier). **U wordt er op gewezen dat het van u, een vervolgd homoseksueel, verwacht kan worden dat hij de situatie in zijn land omtrent homoseksualiteit, op de voet volgt (CGVS p. 26)**

Tot slot kunnen nog volgende opmerkingen worden gemaakt over de **door u ingeroepen asielmotieven** op zich. Ook hierin zitten tegenstrijdigheden en vaagheden. U gaat met Andrew, in april 2015, het is Pasen (CGVS p. 18), naar de Guesthouse waar Stuart verblijft. Jullie worden betrapt omdat de receptionist van de Guesthouse de politie verwittigt, dit doet hij omdat hij stemmen hoorde in de kamer (CGVS p. 16). Hierop betrapt de politie jullie op heterdaad. **Wanneer u er op gewezen wordt, dat praten in een hotelkamer niet bepaald verdacht is**, zeker niet voor een receptionist zegt u 'Hangt er van af', u wordt gevraagd om te verduidelijken, maar u stelt enkel dat de receptionist het zo dacht, dat het daarom was (CGVS p. 18). Dit is opnieuw, een erg vaag antwoord. U beweert vrijgelaten te zijn

omdat u **minderjarig** was (CGVS p. 17), echter, door de beslissing van de dienst Voogdij, namelijk dat u tien jaar ouder bent dan beweert, kan aan dit argument geen geloofwaardigheid geschonken worden. U wordt hier ook op gewezen, maar u blijft er bij (CGVS p.18). Hierop gaat Andrew naar zijn ouders en vertelt hij hen dat u hem tot het trio overtuigde met Stuart, maar hij vertelde hen niet over jullie anderhalf jaar lange relatie (CGVS p. 18, p. 19). U gaat zelf naar uw grootmoeder, Andrews ouders komen naar het huis, ze stellen dat ze u zullen castreren (CGVS p. 18). Echter eerder beweerde u dat u op dat moment bij uw vriend Yvan ging, daar werd u door de vader buitengezet omdat u homoseksueel bent (CGVS p. 16). Verderop zegt u dat het de vader van Yvan was die u bedreigde met castratie (CGVS p. 29). **Op zijn minst lijkt u hier twee situaties door elkaar te halen.** U stelt dat uw relatie met Stuart stopte in Kibaale (CGVS p. 9). Echter, verder blijkt dat u met hem naar Europa reisde, omdat uw oma kon niets voor u doen, u belde dus Stuart, die vrij was op borg (CGVS p.18-19). **Hij beloofde dat jullie samen zouden zijn in België en hij u zou sponsoren (CGVS p. 19).** Hij deed trouwens de volledige route met u mee (CGVS p. 10-11), dit wijst er toch eerder op dat jullie wel nog een relatie hadden.

Tot slot, op de zetel van het CGVS dient u dus twee geboorte-attesten in ter bewijs van de door u gebruikte geboortedatum, "Birth Certificate, The Births and Deaths Registration Act 20150909-230" en "Form K. KK10091221". Het CGVS merkt op dat het om kopieën gaat (zie administratief dossier) die dan nog eens boven elkaar gekopieerd zijn, waardoor het ene (de Form K.) amper zichtbaar is. Bovendien merkt het CGVS op dat u beide geboortecertificaten pas aanvraag op 24 augustus 2015, nadat u dus de beslissing van de Dienst Voogdij betekend werd. Zoals al besproken, in beroep, oordeelde de Dienst Voogdij, dat er geen geloof gehecht kan worden aan beide documenten (zie administratief dossier). Documenten moeten gepaard gaan met geloofwaardige en onderbouwde verklaringen, iets wat bij u het geval niet is.

In conclusie stelt het CGVS vast dat u ten eerste bij uw frauduleuze verklaringen omtrent uw leeftijd blijft, ten tweede kan u op geen enkel moment overtuigen over het beleven en ontdekken van uw homoseksualiteit, noch in Uganda, noch in België en tot slot lijkt het alsof u uw relaties enkel aan seks of aan financiële voordelen koppelt, ook dit is weinig doorleefd voor iemand die zichzelf uitsluitend als homoseksueel identificeert.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet); van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Inzake zijn leeftijd stelt verzoeker:

"Verzoekende partij wenst op te merken dat zij op een zeer jonge leeftijd wees is geworden en opgevoed is geweest door haar grootmoeder. Zij heeft dan ook de geboortedatum gegeven zoals haar werd meegedeeld door haar oma, alsook bevestigd wordt door haar geboorte akte. Verzoekende partij volhardt weldegelijk de waarheid te hebben verteld over haar leeftijd, zij is geboren op 10 februari 1999."

Omtrent zijn homoseksuele geaardheid laat verzoeker gelden:

"Verzoekende partij wenst op te merken dat haar gevoelens ten aanzien van het mannelijk geslacht op een zeer jonge leeftijd naar boven zijn gekomen. Zij had geen enkele interesse in meisjes en wilde zich altijd omringen door jongens. Zij voelde met andere woorden een sterke aantrekking ten aanzien van mannen. Dat zij geen hoge pet op heeft van vrouwen, is omwille van hetgeen haar ouders is overkomen. Haar vader had verschillende vrouwen en werd door één van het besmet met het HIV, virus waaraan hij stierf.

In Uganda worden vrouwen gezien als de bosdoeners van deze ziekte en zij is ook met de gedachte dat haar vader besmet werd door zijn verschillende vrouwen en daarom stierf en haar als een wees achter liet, opgegroeid.

Het feit dat zij zich niet aangetrokken voelde tot vrouwen én dat zij heel haar leven al afkerig stond ten aanzien van vrouwen, heeft verzoekende partij altijd geassocieerd met haar homoseksualiteit. Dit betekent echter niet dat zij homoseksueel is “geworden” door haar haatgevoelens voor vrouwen. Zij heeft nooit – ook niet op een jonge leeftijd – liefde gevoeld voor welke vrouw dan ook.”

Omtrent de gevoelens voor een schoolgenoot stelt verzoeker:

“Verzoekende partij komt uit een land waar homoseksualiteit een misdrijf is, waar mensen er niet over mogen praten en waar je je leven riskeert als je geaardheid bekend raakt. Verzoekende partij heeft nooit over haar gevoelens kunnen spreken, er heeft haar nooit iemand uitgelegd dat haar gevoelens voor een man niet erg zijn, dat dit normaal is. Zij heeft dan ook altijd met het taboe moeten leven en alles in het geheim moeten ervaren. Het is dan ook bijzonder moeilijk voor verzoekende partij om uit te leggen wat zij precies voelde voor Viane, hoe hun relatie evolueerde en wat het voor haar betekende om homoseksueel te zijn. Zij was op zoek naar liefde en vond dit bij Viane. Zij heeft uitgelegd dat zij zich op haar gemak, comfortabel voelde bij hem en dat het een ‘vreemd gevoel’ opwekte.”

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker homoseksualiteit als “een verslaving” en “extern” zou zien, laat hij gelden:

“Verwerende partij heeft verzoekende partij op dat punt duidelijk verkeerd begrepen. Wat verzoekende partij met “verslaving” bedoelde is dat homoseksualiteit een gevoel, een drang is naar iets waaraan je niet kan weerstaan. Zij heeft haar homoseksualiteit een tijd trachten te onderdrukken, maar beseftte dat dit een onderdeel vormde van haar en dat zij ‘eraan moest toegeven’. Verzoekende partij heeft nooit beweert – zoals verwerende partij haar verwijt in de bestreden beslissing – dat je van homoseksualiteit kan “ontwennen”. ”

(...)

“Wat betreft de uitlating van verzoekende partij dat homoseksualiteit vanuit Europa naar Afrika zou zijn ‘overgewaaid’, wenst zij op te merken dat dat de visie is van de bevolking in haar land en hetgeen is dat bij haar werd in gedramd. Er werd haar telkens gezegd dat dat niet normaal was, iets vuils was, een ‘trend’ was dat vanuit Europa naar Afrika was overgewaaid. Verzoekende partij beseft ook wel dat dat niet waar is, maar het is wel hetgeen dat aan iedereen wordt wijs gemaakt en als rechtvaardiging gebruikt wordt om dergelijke mensen te bestraffen.

Dat verzoekende partij het woord ‘gay’ of ‘homo’ niet in de mond neemt tijdens het gehoor, hoeft ook niet te verbazen. Immers, dat zijn in haar land van herkomst scheldwoorden en worden als een belediging gebruikt. Haar hele leven lang heeft zij deze woorden moeten aanhoren als iets onnatuurlijks, vuils en slecht. Het is dan ook niet zo vreemd dat zij zich niet van de ene dag op de ander als ‘gay’ gaat noemen.”

Verzoeker argumenteert verder als volgt:

“Met betrekking tot haar verschillende relaties wenst verzoekende partij het volgende op te merken. Haar eerste grote liefde was Viane, die zij op school leerde kennen. Nadat zij betrapt werden door een opzichter werd zij van school gezet. Zij konden geen openlijke relatie hebben met elkaar. Alles gebeurde in het geheim. Zij probeerde haar gevoelens een tijd te onderdrukken, maar werd verliefd op Andrew met wie zij anderhalf jaar een relatie had.

Daarna ontmoette zij Stewart, begon zij er een relatie mee en hij hielp haar uiteindelijk om naar België te vluchten. Hier aangekomen echter, werd zij mishandeld en misbruikt door de twee kamergenoten van Stuart.

Verzoekende partij heeft heel slechte ervaringen in de liefde en is erg voorzichtig geworden. In Uganda kon zij er niet voor uitkomen, in België werd zij mishandeld en verkracht. Het is dan ook niet vreemd dat zij – hoewel zij zich in België zonder problemen als een homoseksueel kan uiten – erg voorzichtig opstelt en geen relaties durft aan te gaan. Zij heeft duidelijk aangegeven getraumatiseerd te zijn door de gebeurtenissen.

Verwerende partij stelt ook de kennis van de Ugandese wetgeving van verzoekende partij in vraag. Verzoekende partij merkt op dat zij uit een kleine dorp afkomstig is en niet op de hoogte is van de precieze wetgeving omtrent homoseksualiteit. Wat zij wel weet is dat het strafbaar is, dat het verboden is en dat zij erdoor in de gevangenis kan belanden. Zij wist dat de wetgeving aangepast werd, maar de concrete inhoud van de wijzigingen was haar vreemd.

Het feit dat zij niet concreet kan aangeven welke sancties er op homoseksualiteit staan, kan haar – gezien haar profiel – niet worden verweten.

Verzoekende partij heeft weldegelijk gegronde redenen om asiel aan te vragen en vrees bij haar terugkeer veroordeeld en zelfs vermoord te worden omwille van haar homoseksuele geaardheid.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt eveneens op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.2.1. Waar verzoeker volhardt over zijn leeftijd, namelijk dat hij is geboren in 1999, moet worden vastgesteld dat het louter volharden in zijn verklaringen niet afdoende is om de uitgebreide motivering dienaangaande te weerleggen. Deze motivering is gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek (botonderzoek) en de incoherente verklaringen van verzoeker. Deze motivering blijft dan ook overeind en ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker voert aan dat *"Dat zij geen hoge pet op heeft van vrouwen, is omwille van hetgeen haar ouders is overkomen. Haar vader had verschillende vrouwen en werd door één van het besmet met het HIV, virus waaraan hij stierf"* alsook *"Het feit dat zij zich niet aangetrokken voelde tot vrouwen én dat zij heel haar leven al afkerig stond ten aanzien van vrouwen, heeft verzoekende partij altijd geassocieerd met haar homoseksualiteit. Dit betekent echter niet dat zij homoseksueel is "geworden" door haar haatgevoelens voor vrouwen. Zij heeft nooit – ook niet op een jonge leeftijd – liefde gevoeld voor welke vrouw dan ook."*

Dit verweer kan bezwaarlijk een vergoelijking vormen voor verzoekers verklaringen.

Verzoeker stelde *"Mijn ouders waren dood door aids, misschien was dat door meisjes, ik begon meisjes te haten, daarom was het, door aids"*; vervolgens werd hem gevraagd *"U denkt dat u homo bent omdat u meisjes haat?"* waarop hij *"ja"* antwoordde; op de navolgende vraag *"Denkt u dat alle homo's meisjes haten?"* antwoordde verzoeker affirmatief, namelijk *"Ja dat weet ik"* (gehoor CGVS, p.12).

Verzoeker verbindt zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid aan haat ten aanzien van de vrouwen. Dergelijke verklaringen kunnen niet aangenomen worden ter ondersteuning van zijn vermeende geaardheid.

Inzake de beleving van zijn geaardheid binnen een homofobe gemeenschap verklaarde verzoeker (gehoor CGVS, p.16): *"Ik geen probleem er me, voor mij, nee, ik kon het niet stoppen. Ik kan wel een tijdje stoppen, maar als je verslaafd bent aan iets,"*. Gevraagd aan verzoeker *"Homoseksualiteit is een verslaving?"* verklaarde verzoeker *"Ja, als het deel van je is"*.

Verzoekers verweer dat homoseksualiteit een gevoel is, *"een drang is naar iets waaraan je niet kan weerstaan"* kan niet aangenomen worden als dienstig verweer aangezien homoseksualiteit een inherent onderdeel van de persoonlijkheid vormt en bezwaarlijk als *"een drang"* kan worden aanzien.

Verzoeker bleek onwetend te zijn over de wetgeving inzake homoseksualiteit. Het verweer dat hij afkomstig is uit een klein dorp kan niet aangenomen worden. Verzoeker verliet zijn land van herkomst en vroeg internationale bescherming omwille van zijn vermeende geaardheid; derhalve kan van verzoeker worden verwacht dat hij een essentieel element als de wetgeving inzake deze geaardheid kan duiden.

Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij stelt dat hij zich niet *"van de ene dag op de ander als 'gay' gaat noemen"* omdat hij dit heeft moeten aanhoren als *"iets onnatuurlijks, vuils en slecht"*. 'Gay' is immers een neutraal woord ter benoeming van een homoseksueel geaard persoon en heeft geen negatieve connotaties. Het wordt gebruikt voor belangrijke manifestaties als de 'gay prides' die opkomen voor de belangen van de homoseksuelen. De vaststelling dat verzoeker zich dit woord niet eigen maakt ondermijnt andermaal zijn geloofwaardigheid.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep volstaan voormelde vaststellingen om te concluderen dat verzoeker zich bedient van een verzonnen homoseksuele geaardheid ter ondersteuning van zijn asielaanvraag. De overige middelonderdelen van het verzoekschrift kunnen niet leiden tot een andere besluitvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen andere elementen aan dan deze ten grondslag van zijn vluchtelingenrelaas.

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig april tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS